

گاهنامه آموزشی، خبری همنورد

شماره ۲۳ سال ششم تیرماه ۱۳۹۷

باشگاه فرهنگی ورزشی شیراز جوان

همایش هفتگی: یکشنبه هر هفته ساعت ۱۸/۳۰ بوستان خلدبرین

یکی از مهم‌ترین ملاحظات از نظر هر دیواره‌نورد، موقعیت دیواره است؛ یعنی کدام سمت آن، رخ اصلی است یا اینکه آن به سمت خورشید است یا باد. وقتی همه‌ی شرایط یک دیوار را به خوبی بسنجیم، می‌توانیم تصمیم درستی درباره نوع لباس، میزان آب موردنیاز و حتی پایداری صخره بگیریم.

این موضوع مخصوصاً در قطب جنوب که دمای آن زیر نقطه انجماد است، اهمیت زیادی دارد. کوهنوردان در این منطقه دنبال اهدافی با بهره‌مندی از آفتاب هستند. یعنی، در نیم‌کره‌ی جنوبی باید دیواره‌هایی انتخاب کنند که رو به شمال باشد.

کنراد آنکر می‌گوید: زمانی که در پایگاه اصلی هستیم، اولین کاری که می‌کنیم این است که یک ساعت خورشیدی درست کنیم و زمان اوج خورشید را بر اساس UTC (ساعت هماهنگ جهانی یا یوتی‌سی (UTC) یک استاندارد زمان اتمی برای تعیین ساعت‌ها و اختلافات زمانی در سراسر جهان است).

ساعت هماهنگ جهانی تنها ۰.۹ ثانیه با ساعت گرینویچ اختلاف دارد و برای بسیاری از کاربردهای روزمره چنین اختلافی قابل صرف‌نظر کردن است.

در هنگام تعیین مخفف این عبارت، فرانسویان اصرار کردند که باید عبارت فرانسوی آن مخفف گردد که در نهایت

تصمیم بر آن شد که از یوتی‌سی استفاده شود که نه مخفف انگلیسی آن سی‌یوتی (به انگلیسی CUT: coordinated universal time) و نه مخفف

فرانسوی آن تی‌یوسی (به فرانسوی TUC: temps universel coordonné) است. اندازه‌گیری کنیم. این اطلاعات به کوهنوردان کمک می‌کند که

استراتژی زمانی مناسبی برای پیمودن مسیرها را تعیین کنند.

چرا کوهنوردی می‌کنیم؟

چرا این همه سختی و مشقت را تحمل می‌کنید؟ چه انگیزه‌ای شما را این چنین برای رفتن به این منطقه که شاید آستان حوادث برایتان باشد بر می‌انگیزد؟ همین سوال‌ها موجب شد تا ذهنم در مسیر حرکت به این قله درگیر باشد؛ تا کمی به تفسیر صعود و فرهنگ کوهنوردی فکر کنم.

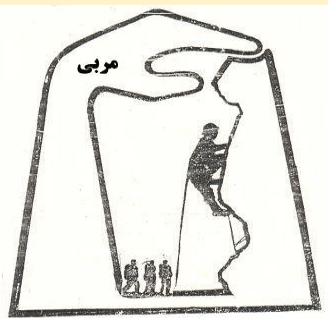
البته رسیدن به پاسخ این پرسش‌ها که شاید برای کسانی که حتماً صبح‌ها نیز اراده کنار زدن پتو و بیرون آمدن از رخت خواب گرم و نرمشان را ندارند، کمی دشوار و ناشدنی باشد. چون اصولاً این دسته از مردم که کوهنوردی نمی‌کنند، نمی‌توانند آن را به عنوان یک فعالیت یا ورزش

فکری قلمداد کنند. از همین رو آنچه که برای روشن شدن اصل کوهنوردی باید بیان شود، بیشتر جنبه تجربی و حس لذت‌گویی را خواهد داشت که درک می‌شود اما نمی‌توان به شکل کامل آن را توضیح داد.

بنابراین برای تفسیر فلسفه کوهنوردی به ناچار باید به تعمیم برخی از انگاره‌ها و صفات درونی هر کوهنورد رجوع کنیم. چراکه ممکن است هر یک از کوهنوردان، درکی متفاوت از کوه و طبیعت داشته باشند. اما آنچه در میان همه کوه‌روها مشترک به نظر می‌رسد این است که اغلب کوهنوردان چه حرفه‌ای یا مبتدی بیشترین لذت را زمانی از کوه می‌برند که دو یا سه روز از انجامش گذشته باشد. البته پیمایش مسیر کوهنوردی و احساس قربت با طبیعت خودش نیز به تنهایی حس خوشایند و فرح‌ناکی به انسان منتقل می‌کند.

ولی بی‌شک یک کوهنورد زمانی لذت رضایتمندانه یک صعود را درک خواهد کرد که مشقت و دشواری ناشی از صعود پایان یافته باشد. این رضایت‌مندی در اصل همان کشش و جاذبه‌ای است که موجب می‌شود کوهنوردان بار دیگر برای صعودی دیگر - چه بسا دشوارتر - برنامه بریزند. چونکه

پیامد لمسی موفقیت‌ها و بر فراز قله ایستادن همواره با ایجاد انگیزه و افزون شدن آن رابطه مستقیم دارد. ناگفته نماند که در همین راستا نیز دو نگرش

سال دوستی ایران و اتریش به مناسبت یکصد و هفتاد و پنجمین سالگرد صعود "تئودور کوچی" به عنوان نخستین اطریشی به کوه دماوند در طی جلسات هفته‌ی اخیر بین فدراسیون کوهنوردی و صعودهای ورزشی و سفارت اتریش در ایران، به مناسبت یکصد و هفتاد و پنجمین سالگرد اولین صعود کوهنورد اطریشی به قله دماوند و سال دوستی میان ایران و اطریش یک صعود در فصل تابستان به مناسبت این رویداد برگزار گردد. جلسات فنی و کارشناسی رویداد فوق با حضور نمایندگان کوهنوردی ایران و اتریش، بخش بین الملل و تشریفات نیز حضور داشتند. جلسات بعدی این رویداد طی روزهای آینده برگزار و مراتب این رویداد بررسی خواهد شد.

سعادت را در طبیعت،
زیبایی کوهها
و آرامش دریا دریا،
سعادت را در دوستی
شادی با هم بودن
و اتحاد و همدلی دریا،
سعادت را در خانه ات،
در باور عطوفت دیگران
در نیروی عشق و صداقت دریا،
سعادت را درخویشتن
در جسم و روح
در پیروزی‌ها و ارزشهای
و در هرچه می‌کنی
دریا.

سوزان پولیس شوتز

وجود دارد؛ چون عده‌ای ممکن است گمان کنند «قله» مترادف نقطه پایان است و برخی هم این بندار را دارند که ایستادن بر فراز «قله» استعاره‌ای از انتهای بخشی دشوار زندگی است .

با این حال، کوهنوردان به خوبی درک کرده‌اند که ورزش کوهنوردی حتی اگر جنبه ماجراجویانه یا چالش برانگیز داشته به تقویت جنبه‌های خوب شخصیت یک انسان کمک خواهد کرد. نا آنجا که حتی می‌توان مدعی شد «تکامل» یعنی «صعود» و «صعود» نیز یعنی همان «تکامل» که ابعاد شخصیتی و جسمی ما انسان‌ها را برای برگزیدن روش‌های متعالی زندگی مان تقویت خواهد کرد .

اما در کوهنوردی جنبه دیگری هم نهفته است و آن مقوله «فرهنگ» است. باید یادآور شد که منظور از فرهنگ در کوهنوردی که بر پایه اصولی خاص بنا شده است، مترادف «اخلاق» است. کوهنوردی تنها رشته‌ای از ورزش است که «رقابت» در قاموس آن نمی‌گنجد. همین اصل هم موجب پویایی فکری، رفتاری، کلامی و عاطفی کوهنورد نسبت به یکدیگر و محیط شده است .

اخلاق یا فرهنگ کوهنوردی، ذهن انسان را آریستن این موضوع می‌کند که «من» بر خویش تسلط دارم و باید بر اصولی که موجب یکپارچگی روابط انسان با خالق، انسان با همنوع، انسان با محیط است پایبند باشم. این هنجارها به تدریج در انسان تقویت می‌شود که نسبت به امور مختلف مسئولیت‌پذیر باشد و از خود محوری پرهیز کند و اجتماع پذیر باشد .

اگر به طور خلاصه بخواهیم مصداقی برای یکپارچگی روابط سه گانه‌ای که اشاره شد بیاوریم، باید گفت: بیشتر کوهنوردان بر اصل شکرگزاری از نعمت‌ها خداوند توجه خاص دارند؛ چراکه به این نتیجه رسیده‌اند که قوه‌ای فراتر از هر چیز دیگری توانسته چنین منظره‌هایی را خلق کند و به آنها توان حرکت بدهد .

کوهنوردان نسبت به یکدیگر برابری را احساس می‌کنند و این یکسان بودن در همه ابعاد ارتباطی کوهنوردان سبب‌ساز ایستادن بر فراز قله خواهد شد . کوهنوردان به این خودآگاهی می‌رسند که رابطه میان انسان و طبیعت یک رابطه تعاملی و دوطرفه است و انسان هر اندازه که از محیط زیست خود مراقبت و محافظت داشته باشد به همان اندازه از سلامت روحی، فکری و جسمی برخوردار خواهند شد و به آسایش دست خواهند یافت .

ممنوعیت کوهنوردی انفرادی از قله اورست

نیال طبق قوانین جدید، کوهنوردان انفرادی را از کوه اورست ممنوع می‌کند.

نیال کوهنوردی انفرادی را از کوه‌های خود، از جمله کوه اورست، جهت کاهش حوادث ممنوع کرده است. مقررات ایمنی جدید نیز کوهنوردان دو نفره و کوهنوردان نابینا را از صعود به بالاترین قله جهان منع کرده است. یک مقام رسمی گردشگری گفت: قانون‌های کوهنوردی باید تجدیدنظر شوند.

تعداد قابل توجهی از کوهنوردان در سال جاری تلاش کرده‌اند به اورست صعود کنند؛ اما در بین این

رکوردشکنی‌ها در تلاش برای صعود به اورست، تلفات زیادی نیز به بار آمده است.

تعداد مرگ و میرها در فصل گذشته ۶ تن بوده است. در این بین مرد ۸۵ ساله‌ای به نام Min Bahadur Sherchan در تلاش برای کسب عنوان پیرترین صعودکننده به بالاترین قله جهان درگذشت. یک کوهنورد سوئیسی معروف به نام Ueli Steck، نیز در پی صعود تک نفری به کوه همسایه اورست درگذشت.

طبق مقررات جدید، کوهنوردان خارجی باید توسط یک راهنما، راهنمایی شوند. مقامات امیدوار هستند که این قانون جدید فرصت‌های شغلی بیشتری برای راهنماهای کوه نیال ایجاد کند.

اما این تصمیم دولت برای ممنوعیت دونفره کوهنوردان و کوهنوردان با مشکل بینایی مورد انتقاد برخی از افراد قرار گرفت.

در یک پست فیس بوک، هاری Budha Magar، از مشتاقان فتح قله اورست که زمانی در افغانستان مستقر بود و دو پایش را از دست داد، گفت که این حرکت تبعیض آمیز و بی‌عدالتی است. او گفت:

مهم نیست دولت چه تصمیم می‌گیرد من از کوه اورست صعود خواهم کرد. هیچ چیز غیرممکن نیست.

بیش از ۲۰۰ نفر از سال ۱۹۲۰ در اورست جان خود را از دست داده‌اند و اکثریت قریب به اتفاق مرگ و میرها از سال ۱۹۸۰ اتفاق افتاده است.

کوهنوردان در اورست از دلایل مختلفی می‌میرند؛ بیش از ۲۰ درصد از آن‌ها در معرض آفتاب یا بیماری کوهی حاد گشته شده‌اند.

طبق آمار موجود در پایگاه داده هیمالیا در سال ۲۰۱۵، بیشترین افرادی که به علت بهمین (۲۹ درصد) جان خود را از دست دادند و آمار بالای بعدی از آن متعلق به کسانی که سقوط کرده‌اند (۲۳ درصد).

وقتی صحبت از تغذیه مناسب می شود، دوباره بهترین عملکرد و رژیم غذایی، به مباحث و نظرات و تحقیقات زیادی که در دسترس عموم قرار دارد می رسم. برای مدت بیش از ۲۰ سال من رول کوبی های زیادی انجام دادم، کوهنوردی کردم، به صورت نیمه حرفه ای تیس بازی کردم و در مسابقات سه گانه زیادی شرکت کردم و در تمام این مدت مشغول بررسی این بودم که چه نوع تغذیه ای باعث افزایش عملکرد می شود و چه نوع از آن تاثیری ندارد و یا تاثیر منفی دارد. در پنج سال گذشته به ورزشکاران زیادی در تنظیم بهینه تغذیه شخصیشان کمک کردم، از سنگنوردان اسپرت که خود را برای مسابقه آماده می کردند تا کوهنوردانی که برای برنامه های اکسپدیشن طولانی مدت آماده می شدند. حقیقت این است که تغذیه یک امر به شدت فرد گرایانه است، اما پیروی از این راهنمایی ها شما را در مسیر رسیدن به بهترین عملکرد قرار خواهد داد.

پیش از سنگنوردی

شدت و مدت زمان تمرین را در نظر بگیرید. شما نمی خواهید در حین سنگنوردی احساس ضعف و یا بیش از حد سنگینی کنید. برای سنگنوردی در زمان کوتاه و شدت زیاد مثل بولدرینگ، با کربوهیدرات های ساده مثل میوه خشک، موز، سوپ جو فوری، شیر برنج یا سیب زمینی شیرین سوختگیری کنید. برای جلسات طولانی تر سنگنوردی با شدت کم تر مثل آلباین کلایمبینگ و برای داشتن یک انرژی ممتد، کربوهیدرات هایی استفاده می شوند که دیرتر می سوزند،

مثل برنج قهوه ای، کوبی نوا، لوبیا. زمان بندی وعده های غذایی را در نظر بگیرید. هدف خود را برای بدست آوردن ۲۵-۳۰ گرهیدرات، ۳۰ دقیقه قبل از جلسه تمرینی قرار دهید. (یک عدد موز نهایتاً ۲۷ گرهیدرات دارد) در طول ۳۰ دقیقه از تمرین، ۲۰ گرهیدرات مصرف کنید، تا مطمئن شوید که در جریان خون آمینو اسید کافی وجود دارد. این امر از تخریب عضله جلوگیری می کند و باعث دوام قدرت می شود. سه انس از سینه ترکی حدوداً ۲۲ گرهیدرات و ۱/۲ فنجان توفو حدود ۲۰ گرهیدرات دارد. همچنین ۲ عدد تخم مرغ حدود ۱۴ گرهیدرات دارد. از مصرف چربی ها، پیش از تمرین پرهیز کنید. آن ها دیر هضم هستند و ممکن است باعث مشکلات معده در حین تمرینات سخت باشند. اگر شما خوب غذا بخورید و غذای شما وعده ای باشد با نسبت های متعادل بین پروتئین، چربی و کربوهیدرات یک یا دو ساعت قبل از تمرین، شما نیازی به مکمل سوخت پیش از تمرین (pre-workout fuel) ندارید. اگر زمان تمرین شما بیش از ۲ ساعت از وعده غذایی که خورده اید فاصله دارد و یا اگر تمرین شما مدت زمان زیادی را به خود اختصاص می دهد، ۳۰ دقیقه قبل از تمرین یک اسنک کربو-پروتئین بخورید. هر چقدر بیشتر تمرین کنید، تغذیه بیشتری نیاز دارید تا سطح انرژی در شما متعادل بماند.

تواضع یا ذلت و خواری!

تواضع را به معنای ناچیز شمردن نفس دانسته اند در برابر خداوند به اطاعت از لوازم و در برابر مردم به رفتار فروتنانه و رعایت انصاف. باید توجه داشت که تواضع باعث ذلت و خواری و یا تملق و چاپلوسی که از صفات نکوهیده است نگردد. اسلام اجازه نمی دهد که کسی به نام تواضع خود را تحقیر کند، و کرامت انسانی خود را پایمال نماید. عالم بزرگ فیض کاشانی در این راستا می نویسد: «تواضع مانند سایر صفات اخلاقی دارای دو طرف افراط و تفریط است، و تواضع حد وسط آن، حد بین افراط (تکبر) و تفریط (پذیرش ذلت و پستی) است، آنچه به عنوان تواضع، پسندیده است، همان کوچکی کردن بدون پذیرش ذلت است.

آئین تواضع و فروتنی در دنیای کوهنوردی

روح ورزش ایمان، تقوا و پاکدامنی است و قهرمانان و پهلوانان ماندگار و محبوب در جامعه در طول تاریخ کسانی بودند که در تقویت بعد جسم و روح کوشیدند، هم در زمینه ورزش قهرمانی و هم با اخلاق و روح پهلوانی و فتوت توانستند در دل جامعه رسوخ پیدا کنند و ماندگار شوند. جامعه کوهنوردی نیز از این قاعده مستثنی نبوده بلکه همانطور که در یادداشت های قبلی اشاره شد به سبب شرایط خاص حاکم بر این رشته ورزشی، شاید بتوان گفت کوهنوردان، بیشتر در بوته آزمایش قرار می گیرند. و تواضع، فروتنی و افتادگی از صفات بارزی است که همواره در مرام و منش پیشکسوتان و بزرگان این رشته ورزشی به چشم می خورد.

تغییر گروه‌ها به باشگاه‌ها

پرسش‌ها و پاسخ‌ها

مصاحبه از قرشته احمدیان فر

و صعودهای ورزشی صورت می‌گیرد. بدیهی است تقش فدراسیون تنها در تدوین آیین‌نامه‌ها و نظارت بر فعالیت‌های هیئت‌های کوهنوردی و صعودهای ورزشی می‌باشد. تصمیم لغو مجوز گروه‌ها توسط کمیسیون ماده ۵ صورت گرفت. بنا بر ابلاغ این کمیسیون از ابتدا نیز مجوز گروه‌ها فاقد اعتبار بود. فدراسیون از همان زمستان ۹۲ رویکرد تغییر وضعیت را بارها به اطلاع گروه‌ها رسانده بود که مناسفته با بی‌توجهی مواجه شده بود.

● **سوالی از جانب دوستان کوهنورد پرسیده می‌شود که حمایت‌های فدراسیون از باشگاه‌ها رقابت‌بخش خواهد بود یا نه؟**
طبیعتاً فدراسیون و هیئت‌ها وظیفه پشتیبانی از باشگاه‌های ورزشی را دارند. فدراسیون اعتقاد دارد باشگاه‌ها بزرگترین سرمایه‌های فنی و فرهنگی این رشته بوده و بیشترین تقش را در توسعه ورزش در بعد همگانی و قهرمانی دارند. خلاقانه‌ترین در این زمینه وجود دارد یا نه؟

تلاش وزارت ورزش و جوانان حمایت همه‌جانبه از باشگاه‌ها می‌باشد. از این رو تلاش شده تا هرگونه خلاقانه‌ترین در حیطه فعالیت ایشان مرتفع گردد.

● **اعتراض‌هایی در زمینه مشکلات مالی و بودجه تبدیل وضعیت یک گروه به باشگاه وجود دارد؛ خوشحال می‌شویم پاسخگوی این اقرار باشید.**
ثبت باشگاه‌ها هزینه‌ای در برنماید. کلیه هزینه‌ها در زمینه مکان باشگاه و هزینه‌های جانبی است. بدیهی است منبع از هیچ سازمانی پذیرفته نخواهد بود تا بدون مکانی ثابت اقدام به فعالیت ورزشی یا تشکیلاتی نماید. ضمناً برای کاهش هزینه‌های مکان نیز میتوان با رایزنی درون استان از مزایای مکانی ادارات ورزش و یا هیئت‌ها بهره‌مند بود تا زمانی‌که باشگاه قادر به تهیه مکانی ثابت شود.

● **آیا فکر می‌کنید گروه‌ها کمی با تصمیم فدراسیون مبنی بر لغو مجوزشان غافلگیر شدند؟**

همانگونه که پیشتر ابراز شد تصمیم به لغو مجوز گروه‌ها بر اساس ابانقیه وزارت ورزش صورت گرفته است. ضمن آنکه از زمستان ۹۲ تا زمان ابلاغ تغییر رویکرد از گروه به باشگاه ۴ بار نامه تگاری‌های مختلفی از سوی وزارت ورزش و جوانان و فدراسیون به هیئت‌های استان در این زمینه صورت گرفته بود که مناسفته اغلب گروه‌ها نسبت به آن بی‌تفاوت بودند!

● **صلاحیت اداره باشگاه‌ها به چه صورت است؟ آیا در این زمینه تصمیمی مبنی بر ارزیابی سالانه روسای باشگاه‌ها وجود دارد؟ به شکایات وارد شده چگونه و از چه طریق رسیدگی میشود؟**

مسئولیت کنترل باشگاه‌های ورزشی در حیطه وظایف ادارات ورزش و جوانان استان و شهرستان مربوطه می‌باشد و کنترل ارزشیابی از آن طریق صورت می‌گیرد.

● **و در پایان هر آنچه که لازم می‌دانید ذکر آن ضروریست و باعث تبیین بیشتر این تصمیم و روشن شدن افکار عمومی می‌باشد را بفرمایید.**
موفقیت یک مجموعه با در نظر گرفتن شرایط ایمنی و اقتصادی میسر است. این دو موضوع بزرگترین تقش را در ثبات باشگاه‌های ورزشی ایفا خواهند نمود.

تغییر گروه‌های کوهنوردی به باشگاه و به دنبال آن سوالات زیادی که در ذهن کوهنوردان و سرپرستان گروه‌های کوهنوردی شکل گرفته، ما را بر آن داشت تا سوالی را در این خصوص با کارگروه امور استان‌ها آقای حمید آسیابان، جهت تبیین بیشتر این موضوع مطرح کنیم:

● **به‌عنوان اولین سوال بفرمایید که ایده‌های طرح از کجا آمد و چه زمانی مطرح شد؟**
دی ماه ۹۲ کمیسیون ماده ۵ وزارت ورزش و جوانان از کلیه فدراسیونهای ورزشی تقاضای آیین‌نامه پیشنهادی جهت تأسیس باشگاههای ورزشی را نمود. فدراسیون کوهنوردی و صعودهای ورزشی نیز متعاقب این نامه آیین‌نامه‌ای تحت عنوان گروههای کوهنوردی و باشگاههای صعودهای ورزشی را ارائه کرد که آیین‌نامه گروههای کوهنوردی بدلیل معایرت با دستورالعمل‌های وزارت ورزش و جوانان بازگشت خورد و ابلاغ آیین‌نامه باشگاه‌های کوهنوردی به این فدراسیون ارائه گردید. در نهایت پس از ۲/۵ سال و طی ۱۰ ویرایش آیین‌نامه کنونی در روز ۱۴ شهریور ۹۵ مورد تأیید کمیسیون ماده ۵ قرار گرفت و ابلاغ شد.

● **قبل از اینکه به کلیت و مقادیر آن بپردازیم به مواعیتی که در اجرای آن وجود داشت اشاره کنید.**

تعدد زیرشاخه‌های کوهنوردی و صعودهای ورزشی و قرار دادن آن در قالب‌های مرتبط از بزرگترین مشکلات تدوین آیین‌نامه بود. به نحوی که شما مجبور به تگارش آیین‌نامه برای ورزش‌های کاملاً مستقل نظیر قارتوری، دره‌توری و سنگنوردی در شرایطی بودید که تنها وجه مشترکشان وجود طناب بود. درحالی‌که هر یک از این رشته‌ها در تئوری ورزش دارای آیین‌نامه‌های فنی مستقل می‌باشند.

● **از قواید این تغییر وضعیت بگوئید.**

مهمترین تفخ این تغییر وضعیت پذیرش حضور باشگاه‌های کوهنوردی و صعودهای ورزشی در آیین‌نامه‌های وزارت ورزش و جوانان و ایجاد ماهیت حقوقی باشگاه‌های کوهنوردی و صعودهای ورزشی می‌باشد.

● **با مخالفان این طرح که کم‌هم نیستند اگر صحبتی دارید مطرح کنید.**
طرح فوق ابلاغ وزارت ورزش و جوانان به زیرمجموعه‌های خود بوده برای تمامی فدراسیون‌های تابعه یکسان می‌باشد. طبیعی است هر مجموعه‌ای که قصد اخذ مجوز از این نهاد را دارد ملزم به رعایت آیین‌نامه‌های ابلاغی آن می‌باشد.

● **همچنان شاهد رشد قارچ‌گونه گروه‌های مختلف که گاه‌ها طبق قراردادهای مجازی راهی برنام‌های مختلفی می‌شوند هستیم؛ از مشکلات و دردسرهایی که آن‌ها را تهدید می‌کند بگوئید.**

گروه‌های کوهنوردی فاقد مجوز، مربی و مکان ثابت از ابتدا نیز مورد تأیید فدراسیون نبودند. بدیهی است از همان زمستان ۹۲ و ابلاغ اولیه کمیسیون ماده ۵ فدراسیون نیز طی بخشنامه‌ای از هیئت‌های کوهنوردی درخواست نمود از دادن مجوز به چنین گروه‌های خودداری نمایند. اینک نیز با توجه به ابانقیه وزارت ورزش و جوانان این گروه‌ها برای بهره‌مندی از حمایت‌های حقوقی می‌توانند در داخل باشگاه‌های ورزشی اقدام شوند. اخذ مجوز عمومی کلیه باشگاه‌های ورزشی از طریق ادارات ورزش و جوانان صورت می‌گیرد و مجوز فنی نیز با نظارت هیئت‌های کوهنوردی